

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 199

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 martie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
48. — Lege pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011	2
147. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011....	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 689 din 8 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 150 alin. (1) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	3–5
Decizia nr. 766 din 29 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său	6–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.30. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind organizarea și funcționarea colegiilor naționale militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2014	11–14
194. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea sistemelor de sancțiuni aplicabile cererilor de plată depuse începând cu anul 2019 pentru măsurile 10 „Agromediu și climă”, 11 „Agricultura ecologică” și 13 „Plăți pentru zone care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice” prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020	15–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 63, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în localitățile în care există cerere pentru forma de învățământ în limba maternă a unei minorități naționale, efectivele formațiilor de studiu se organizează, se înființează și funcționează astfel:

a) organizarea de noi formațiuni de studiu pentru forma de învățământ în limba maternă a unei minorități naționale, cu efective mai mici decât minimul prevăzut de prezenta lege, se poate realiza la cerere, conform art. 19 alin. (3), în condițiile legii;

b) organizarea, reorganizarea, desființarea oricăror formațiuni de studiu, inclusiv cel simultan pentru forma de învățământ în limba maternă a unei minorități naționale existente, se pot realiza cu avizul conform al Ministerului Educației Naționale, Comisiei de învățământ și tineret a Consiliului Minorităților Naționale, aflat în coordonarea Departamentului de relații interetnice din cadrul Secretariatului General al Guvernului, și/sau al organizației minorității naționale reprezentate în Parlamentul României;

c) în situații excepționale, formațiunile de studiu pentru antepreșcolari, preșcolari sau elevi pentru forma de învățământ în limba maternă a unei minorități naționale pot funcționa sub efectivul minim sau peste efectivul maxim, cu aprobarea direcției pentru minorități din cadrul Ministerului Educației Naționale, pe baza unei propuneri justificate din partea consiliului de administrație al unității de învățământ sau al organizației

minorității naționale reprezentate în Parlamentul României, care solicită exceptarea de la prevederile alin. (1).”

2. La articolul 63, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹)—(2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și formațiilor de studiu în limba română, atunci când acestea funcționează în zone unde ponderea unei minorități etnice este majoritară. În aceste situații, avizul conform, respectiv aprobarea prevăzută la alin. (2) lit. b) și c) se realizează de direcția de specialitate competentă din cadrul Ministerului Educației Naționale.

(2²) Prevederile alin. (2) și (2¹) se aplică doar formațiilor de studiu ce cuprind, conform legii, grupe, clase sau ani de studiu. Reorganizarea unităților de învățământ cu personalitate juridică se realizează conform art. 22¹.

(2³) Aplicarea prevederilor prezentului articol, respectiv a dispozițiilor art. 22¹ nu poate avea ca efect pierderea personalității juridice de către unitățile de învățământ singulare, acordată conform art. 45 alin. (6).”

3. La articolul 94 alineatul (2), litera v) se modifică și va avea următorul cuprins:

„v) dă publicității și prezintă Parlamentului anual, până la data de 31 decembrie, raportul privind starea învățământului preuniversitar în România, în care sunt prezentate inclusiv direcțiile și prioritățile de dezvoltare a învățământului preuniversitar;”

4. La articolul 216 alineatul (2), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) publică anual, până la data de 31 decembrie, un raport privind starea învățământului superior, în care sunt prezentate inclusiv direcțiile și prioritățile de dezvoltare a învățământului superior.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 11 martie 2019.
Nr. 48.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 martie 2019.
Nr. 147.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 689

din 8 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 150 alin. (1) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 150 alin. (1) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 33.083/299/2015 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.766D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Daniela Gramaticescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului ales prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității prevederilor criticate, în măsura în care acestea instituie împotriva terțului poprit un titlu executoriu a cărui valoare depășește valoarea creanței pe care terțul poprit o datorează debitorului și pe care este acuzat că ar fi sustras-o de la poprire. În acest context menționează că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, fiind invocată într-un litigiu aflat pe rolul instanței de judecată și care are ca obiect menținerea popririi, poprire dispusă de instanță la judecata în fond a cauzei, iar nu o poprire asigurătorie, așa cum susține debitorul, pentru o sumă de peste 266 milioane lei, în condițiile în care suma datorată de terțul poprit debitorului era în jur de câteva zeci de mii de lei; excepția se referă la dispoziții care își produc efecte în cauză; este admisibilă și din perspectiva solicitării, respectiv de a se pronunța o decizie interpretativă, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale.

4. Totodată, arată că prevederile criticate reglementează cu privire la menținerea popririi, o instituție extrem de utilă, deoarece, pe de o parte, asigură terțului poprit posibilitatea de a veni, expune și apăra, în fața instanței, criticile pe care le are cu privire la legalitatea, respectiv viciile popririi — în esență, dreptul de acces la justiție al terțului poprit, și, pe de altă parte, asigură creditorului dreptul de a fi protejat împotriva greșelilor terțului poprit sau abuzurilor acestuia cu privire la aprecierile pe care le face față de poprire și care pot duce, în final, la lipsirea creditorului de fondurile ce ar trebui transferate acestuia ca fiind fonduri datorate de debitor creditorului. Însă, caracterul și scopul legitim sunt pierdute în situația din speța de față, aspect care se manifestă în mod obișnuit și în alte cauze prin hotărârile pronunțate de instanțele de judecată, deoarece art. 150 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 prevede expres, fără a diferenția cu privire la limitele titlului executoriu, faptul că hotărârea de menținere a popririi reprezintă titlu executoriu împotriva terțului poprit. În mod normal, astfel cum se prevede în Codul de procedură civilă cu privire la validare, care nu este

permisă în materie fiscală, acest efect de a reprezenta titlu executoriu împotriva terțului poprit ar trebui să existe doar în limita creanței datorate de terțul poprit debitorului. Or, legea nu distinge, nefiind clară, astfel că, prin efectul său, se pierde scopul legitim amintit, conducând la încălcarea prevederilor constituționale cu privire la garantarea proprietății, dreptul de proprietate pierzându-se în totalitate, respectiv, exproprierea terțului poprit de bunuri ce îi aparțin și în legătură cu care nu a consimțit licit sau ilicit a le preda către o altă persoană, întrucât toate riscurile insolabilității debitorului se transferă către terțul poprit, care, în aceste condiții, nu își mai poate recupera sumele de bani de la debitorul insolubil, fiind, în final, expropriat și discriminat. Față de acestea, dacă se are în vedere restrângerea acestui drept, nu sunt respectate criteriile care pot fi avute în vedere de art. 53 din Constituție, neputându-se susține testul de proporționalitate, inclusiv prin condițiile de calitate a legii, întrucât, în speța de față, chiar dacă legea este clară, ar trebui să fie și completă, astfel cum a fost modificat și Codul de procedură civilă, respectiv cu o prevedere în care se arată expres cele mai sus menționate; terțul poprit este discriminat față de stat care, la rândul său, este creditor, precum și terțul poprit din menținere fiind pus într-o situație de inferioritate față de terțul poprit din validare. În final, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată. Depune concluzii scrise.

5. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile criticate, arată că acestea nu prevăd o instituție a popririi pentru întreaga creanță, astfel cum susține autoarea excepției de neconstituționalitate. Or, modalitatea în care o instanță instituie o asemenea poprire pentru întreaga sumă sau numai pentru ceea ce se regăsește în conturile debitorului este atributul instanței de judecată, iar o eventuală nelegalitate cu privire la instituirea unei astfel de poprire poate fi censurată de către alte instanțe superioare prin intermediul căilor de atac. Este evident faptul că nu poate fi obligat terțul poprit să plătească peste ceea ce debitorul are în conturile respective. Față de acestea, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 26 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 33.083/299/2015, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 150 alin. (1) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unor apeluri formulate împotriva unei sentințe civile pronunțate de Judecătoria Sectorului 1 București prin care s-a dispus menținerea măsurii popririi asigurătorii.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 150 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează că terțul poprit răspunde solidar cu debitorul poprit pentru toată creanța datorată creditorului poprit, ceea ce este de natură a aduce atingere dreptului de proprietate coroborat cu egalitatea în drepturi, fără respectarea prevederilor art. 53 din Constituție, a criteriilor de

proportionalitate și de nediscriminare între creditori, inclusiv prin prisma unei omisiuni legislative. Astfel, Codul de procedură fiscală este lacunar în privința sumei pentru care se poate solicita/dispune menținerea poprii, respectiv în privința efectelor menținerii poprii, spre deosebire de Codul de procedură civilă care prevede expres că validarea poprii operează în limita creanței datorate de către terțul poprit debitorului urmărit și nicidecum până la concurența creanței față de creditorul urmărit și, ca atare, lasă posibilitatea unor interpretări ce conduc la încălcarea egalității între cetățeni coroborată cu ocrotirea dreptului de proprietate în mod egal, indiferent de titular. Mai mult, Codul de procedură fiscală nu prevede în mod expres această limitare la suma datorată de terțul poprit debitorului poprit, dimpotrivă, reglementează în mod expres situațiile de răspundere solidară. Principiul egalității este încălcat din două perspective: dreptul de creanță al statului este preferat în fața patrimoniului terțului poprit, pe de-o parte, și creditorii fiscali cărora li se aplică menținerea poprii sunt avantajați față de ceilalți creditori cărora li se aplică validarea poprii, pe de altă parte. Ca atare, se apreciază că acestea sunt constituționale numai în măsura în care se interpretează în sensul că menținerea poprii fiscale este realizată în limitele creanței datorate debitorului urmărit de către terțul poprit, iar ca efect al admiterii cererii de menținere a poprii creditorul urmărit poate să îl execute silit pe terțul poprit numai cu privire la această sumă.

8. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** arată că dispozițiile criticate nu prevăd o solidaritate a debitorului și a terțului poprit pentru întreaga creanță. Astfel, având în vedere faptul că autorii excepției de neconstituționalitate invocă o problemă de interpretare și aplicare a legii, apreciază că sunt incidente considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 578 din 12 iulie 2016, prin care s-a arătat că nu intră sub incidența controlului de constituționalitate aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 150 alin. (1) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 150. — **Executarea silită a terțului poprit:** „(1) Dacă terțul poprit înștiințează organul de executare că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit, precum și în cazul în care se invocă alte neregularități privind înființarea poprii, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare ori a altei

părți interesate, pe baza probelor administrate, va pronunța menținerea sau desființarea poprii.

[...]

(3) Pe baza hotărârii de menținere a poprii, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe executarea silită a terțului poprit, în condițiile prezentului cod.”

14. Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost abrogată prin art. 354 lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza dispozițiile criticate, astfel cum acestea produc efecte juridice în cauza de față.

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale. De asemenea, este menționat art. 1 cu privire la dreptul la respectarea bunurilor din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 150 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 reglementează procedura judiciară prin care instanța de judecată decide dacă poprirea înființată de creditor urmează să fie desființată sau menținută. În acest caz, judecata se face de urgență și cu precădere. În acest cadru, toate părțile din raportul juridic litigios au posibilitatea să își apere drepturile și interesele, în condițiile garanțiilor procesuale prevăzute de lege. Astfel, dacă terțul poprit înștiințează organul de executare că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit, precum și în cazul în care se invocă alte neregularități privind înființarea poprii, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, va pronunța menținerea sau desființarea poprii. În cazul menținerii poprii, în temeiul hotărârii pronunțate în acest sens, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe executarea silită a terțului poprit, în condițiile legii. Așadar, prevederile criticate reglementează procedura judiciară prin care instanța de judecată decide dacă poprirea înființată de creditor urmează să fie desființată sau menținută, iar în acest cadru, toate părțile din raportul juridic litigios au posibilitatea să își apere drepturile și interesele, în condițiile garanțiilor procesuale prevăzute de lege.

17. Totodată, potrivit Codului de procedură fiscală, persoana juridică răspunde solidar cu debitorul declarat insolubil în condițiile acestui cod sau declarat insolvent dacă, direct ori indirect, controlează, este controlată sau se află sub control comun cu debitorul, dacă desfășoară efectiv aceeași activitate sau aceleași activități ca și debitorul și dacă este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile prevăzute concret de lege (art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003). Ca atare, aceste prevederi instituie răspunderea solidară a persoanei juridice cu debitorul declarat insolubil sau declarat insolvent, dacă această persoană controlează, este controlată sau se află sub control comun cu debitorul, dacă desfășoară efectiv aceeași activitate sau aceleași activități ca și debitorul și dacă mai este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile enumerate prin lege. Așadar, această răspundere solidară a persoanei juridice cu debitorul său nu are loc în orice condiții, ci trebuie să fie îndeplinite cerințele restrictive prevăzute de textul de lege, cerințe firești având în vedere relațiile contractuale dintre persoana juridică ce va răspunde solidar alături de debitorul său (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 343 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007, sau Decizia nr. 993 din 14 iulie 2011).

18. Prin urmare, având în vedere normele Codului de procedură fiscală, precum și jurisprudența Curții Constituționale mai sus amintită, singura în măsură să stabilească, în concret, care este situația de fapt într-o cauză dedusă judecării este instanța de judecată investită cu soluționarea acesteia, iar în condițiile în care soluția dată de instanța de fond este nesatisfăcătoare, în condițiile legii, instanțele prevăzute pentru căile de atac, în virtutea art. 129 din Constituție, potrivit căruia, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac.

19. De asemenea, Curtea reține că, în prezenta cauză, critica de neconstituționalitate este formulată din perspectiva atât a unei omisiuni legislative prin comparație cu normele de procedură civilă, cât și a interpretării și aplicării textului de lege ce constituie obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate, respectiv dacă se interpretează că terțul poprit răspunde solidar cu debitorul poprit pentru toată creanța datorată creditorului poprit, ceea ce, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, este de natură a aduce atingere dreptului de proprietate și fără a se ține seama de condițiile privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, prevăzute ca atare de Legea fundamentală.

20. Cu privire la omisiunea legislativă, prin compararea mai multor acte normative, Curtea constată că, printr-o bogată jurisprudență, a statuat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 948 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 19 august 2009, Decizia nr. 463 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 21 iunie 2011, Decizia nr. 523 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 22 ianuarie 2014). De asemenea, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 61 din Constituție, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, iar, potrivit art. 126 din Legea fundamentală, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, care atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, regulile de procedură cu aplicabilitate generală, dar și unele reguli speciale.

21. Ca atare, având în vedere și dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în virtutea cărora instanța de contencios constituțional se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica

sau completa prevederile supuse controlului, excepția de neconstituționalitate, din această perspectivă, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

22. În ceea ce privește conținutul și întinderea noțiunilor de interpretare și aplicare a legii, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009) în speța de față cu privire la chestiuni ce țin de executarea silită prin poprire, respectiv executarea silită a terțului poprit.

23. Astfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Astfel, prin Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 14, Curtea s-a pronunțat în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

24. Ca atare, față de această împrejurare, având în vedere că, în prezenta cauză, critica autoarei excepției de neconstituționalitate vizează și modul de interpretare și aplicare a prevederilor criticate la speța dedusă judecării, excepția de neconstituționalitate, și din această perspectivă, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât asemenea critici nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”, iar nu cu privire la modul de interpretare și aplicare a legii în concret la o cauză.

25. Prin urmare, față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 150 alin. (1) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum este formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 150 alin. (1) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 33.083/299/2015 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 8 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 766

din 29 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Secapital S.a.R.L., în Dosarul nr. 22.610/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 724D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 778D/2017 și nr. 821D/2017, având ca obiect excepțiile de neconstituționalitate privind dispoziții ale Legii nr. 77/2016, excepții ridicate de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. în Dosarul nr. 32.969/299/2016 al Judecătoriei Sectorului 1 București și în Dosarul nr. 12.135/302/2016 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 724D/2017, nr. 778D/2017 și nr. 821D/2017 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 778D/2017 și nr. 821D/2017 la Dosarul nr. 724D/2017, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că instanța constituțională s-a pronunțat în prealabil asupra unor critici similare celor formulate în prezentele dosare și, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba soluțiile adoptate de Curte, se impune menținerea jurisprudenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Sentința civilă nr. 16.847 din 21 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 22.610/301/2016, Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Secapital S.a.R.L. din Luxemburg și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 724D/2017.

8. Prin Încheierea din 20 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 32.969/299/2016, Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 778D/2017.

9. Prin Încheierea din 1 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.135/302/2016, Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3 teza a doua, art. 4, art. 6 alin. (1)—(3), art. 7 și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 821D/2017.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarele acesteia arată, în esență, că dispozițiile Legii nr. 77/2016 contravin art. 1 alin. (3) din Constituție prin consacrarea dreptului debitorilor de a da în plată.

11. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (5) privind securitatea juridică se arată că dispozițiile de lege criticate contravin neretroactivității, exigențelor de calitate a legii, stabilității juridice și respectării drepturilor dobândite și a intereselor legitime. Se arată că modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului, ci doar în ipoteze excepționale de rupere a echilibrului contractual ce trebuie cercetate pentru fiecare contract în parte de către instanța judecătorească. Se apreciază că art. 8 din lege încalcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept. Se mai arată că previzibilitatea impunea menținerea aceluiași efecte ale contractului de credit cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi putut în mod rezonabil să le prevadă la momentul încheierii contractului; or, transformarea bunului din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu pe parcursul derulării contractului de credit, fără acordul creditorului, încalcă accesibilitatea și previzibilitatea legii.

12. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție se arată că, prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, drept care dispozițiile art. 8 alin. (5) și art. 11 din lege sunt neconstituționale. În același sens se arată că principiul neretroactivității legii civile este încălcat atât timp cât se conferă debitorilor executați silit posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit

declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind în același timp și garant în favoarea debitorului în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendentia* și *facta futura*.

13. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că, în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul ipotecar diligent, care și-a constituit o garanție, dobândește o situație juridică inferioară altor creditori care, deși nu au o garanție, pot urmări bunuri mobile și imobile prezente și viitoare ale debitorilor până la satisfacerea întregii creanțe. Se mai precizează că art. 1, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (4)–(6) din lege au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, iar ceilalți consumatori nu se pot bucura de beneficiile acestui act normativ.

14. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție se apreciază că dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii, formată din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității art. 5 alin. (2) și art. 10 din lege. De asemenea, pentru aceleași motive este neconstituțional și art. 8 alin. (5) din lege; se mai indică faptul că se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz. Se ajunge la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului. Se mai indică faptul că, prin efectul art. 3 din lege, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit. Se mai susține că Legea nr. 77/2016 restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

15. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 45 din Constituție se subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață. Se susține că Legea nr. 77/2016 restrânge libertatea contractuală, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

16. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 53 alin. (2) din Constituție se apreciază că art. 3 și 4 din lege permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitori aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale. Astfel, se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datoriilor. Se mai indică faptul că legea nu urmărește un scop legitim, în sensul că vizează interese pur private, și nu de cele generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al impredictibilității, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și ale debitorului.

17. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 135 din Constituție se apreciază că dispozițiile de lege criticate aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind, astfel, necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea în ansamblul său favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, trebuiau să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

18. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 724D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

19. **Judecătoria Sectorului 1 București**, în Dosarul nr. 778D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

20. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 821D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, prin raportare la art. 44 alin. (2) din Constituție. Astfel, instanța apreciază că ingerința instituită de lege în drepturile creditorului este disproporționată atât timp cât stingerea creanței, reglementată de Legea nr. 77/2016, nu este însoțită de garanția acordării unei compensații adecvate. Faptul că în proprietatea creditorului intră un bun imobil nu constituie în sine o garanție suficientă a acordării justei despăgubiri, atât timp cât creanța se stinge indiferent de valoarea bunului, adică indiferent de valoarea compensației, oricât de mică ar fi aceasta în comparație cu valoarea creanței. În ceea ce privește retroactivitatea legii, invocată de reclamante, opinia instanței este în sensul că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție și nici principiul securității raporturilor juridice, deoarece stingerea creanței este un eveniment viitor, care încă nu s-a produs, legiuitorul putând interveni, prin urmare, pentru reglementarea condițiilor în care evenimentul respectiv poate surveni.

21. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

22. **Guvernul**, în Dosarul nr. 778D/2017, având în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, că dispozițiile art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impredictibilității, că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi și a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă și că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016, este neîntemeiată.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său. Dispozițiile legale criticate, punctual, au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3): „Dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fidejusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori.”;

— Art. 3: „Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a se stinge datorile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.”;

— Art. 4: „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.

(2) În situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de prezenta lege debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului.”;

— Art. 6: „(1) De la data primirii notificării prevăzute la art. 5 se suspendă dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva codebitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari.

(2) În situația admiterii definitive a contestației prevăzute la art. 7, creditorul poate demara sau, după caz, relua orice procedură judiciară sau extrajudiciară atât împotriva debitorului, cât și împotriva altor garanții personali sau ipotecari.

(3) Demersurile prevăzute la art. 5 și art. 7—9 pot fi întreprinse și de codebitori, precum și de garanții personali sau ipotecari ai consumatorului principal, cu acordul acestuia sau al succesorilor săi.

(4) Acțiunea în regres împotriva debitorului principal va putea fi formulată numai după stingerea integrală a datoriei izvorând din contractul de credit, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.”;

— Art. 7: „(1) În termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege.

(2) Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul.

(3) Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate.

(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(5) În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.

(6) În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrișurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.”;

— Art. 8: „(1) În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor.

(2) Cererea se judecă cu celeritate, cu citarea părților, de către judecătoria în circumscripția căreia domiciliază debitorul.

(3) Până la soluționarea definitivă a cererii prevăzute la alin. (1) se menține suspendarea oricărei plăți către creditor, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(4) Acțiunea prevăzută de prezentul articol este scutită de plata taxei judiciare de timbru.

(5) Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datorii izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.”;

— Art. 11: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.”

26. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și alin. (5) privind statul de drept, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 privind categoriile de legi, art. 135 privind economia.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește o parte dintre dispozițiile legale criticate, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”, precum și din dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

28. Astfel, Curtea reține că, în ceea ce privește data încheierii contractelor de credit, acestea au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autorii excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două

ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil („*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”) și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

29. Faptul că în aceste cauze contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Se reține că, potrivit primei teze a acestuia, dispozițiile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

30. În continuare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, a constatat că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor imprevizunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor imprevizunii, aceste dispoziții legale ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

31. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precizată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională.

32. În acest context se reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Prin urmare, ținând cont de faptul că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, mai sus menționată, a fost publicată ulterior sesizării instanței constituționale în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, precum și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)–(3), (5), (6) și art. 8 alin. (1)–(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, având în vedere și faptul că autorii excepției de neconstituționalitate critică exact înțelesul normelor legale care a fost exclus din cadrul constituțional.

33. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 1 din lege, Curtea constată că nu contravine niciunui text constituțional invocat, acesta stabilind doar sfera de aplicare a legii supuse controlului de constituționalitate, respectiv raporturile juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor. Mai mult, acest text nici măcar nu stabilește obiectul legii, obiect care se conturează începând cu art. 3 din lege.

34. Referitor la art. 11 teza întâi raportat la art. 5 și 6 din lege, Curtea constată că acestea reglementează procedura de

derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Curtea observă că art. 3 teza a doua a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului imprevizunii în contractele de credit, iar art. 5 și 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate.

35. Cu privire la constituționalitatea art. 11 teza întâi raportat la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din lege, Curtea s-a mai pronunțat. Prin Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50–60, Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Ca atare, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă, intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2015, sau Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013). Curtea a mai constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim ce se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și 970 din Codul civil din 1864, că măsura critică este adecvată, necesară și respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare. În consecință, având în vedere cele anterior expuse, Curtea a constatat că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității ce trebuie să caracterizeze orice măsură etatică în domeniul proprietății private.

36. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 8 alin. (5) din lege, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44–49, constatând că textul criticat nu încălcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii imprevizunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și

îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat datorită unui element exterior conduitei lor a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Ca atare, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează. Prin urmare, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreeat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

37. Referitor la critica de neconstituționalitate a legii în ansamblul său, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2017, paragrafele 107—108, Curtea a statuat că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi în privința celorlalte dispoziții din Legea nr. 77/2016,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Secapital S.a.R.L. în Dosarul nr. 22.610/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă și de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. în Dosarul nr. 32.969/299/2016 al Judecătorei Sectorului 1 București și în Dosarul nr. 12.135/302/2016 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016, precum și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și legea în ansamblul său sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 1 București și Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind organizarea și funcționarea colegiilor naționale militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2014

Pentru aplicarea prevederilor art. 41 și art. 235 lit. a) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (3) din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.079/2016, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 53 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, ale art. 25 alin. 1 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8⁵ alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1 și 3 din Decretul nr. 473/1971 privind încheierea de angajamente de către candidații admiși să urmeze instituții militare de învățământ și instituții civile de învățământ superior, pentru care cheltuielile de întreținere se suportă de Ministerul Apărării Naționale sau Ministerul Afacerilor Interne, devenit Legea nr. 21/1972, cu modificările ulterioare,

luând în considerare Adresa Ministerului Educației Naționale nr. 1.326IFL din 10.01.2019, în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, republicată,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Instrucțiunile privind organizarea și funcționarea colegiilor naționale militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 23 octombrie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 29, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Comandantul/Înlocuitorul legal și directorul adjunct sunt membri de drept ai consiliului de administrație, din cota aferentă cadrelor didactice.”

2. La articolul 29, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Comandantul colegiului/Înlocuitorul legal este președintele consiliului de administrație.”

3. La articolul 29, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) La ședințele consiliului de administrație participă, din cota rezervată părinților, cu drept de vot, un reprezentant al elevilor, care a împlinit 18 ani, desemnat potrivit dispozițiilor art. 144 alin. (3).”

4. La articolul 37, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Comandantul colegiului poate participa la ședințele Consiliului profesoral, cu statut de invitat.”

5. La articolul 40, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) aprobă sancționarea abaterilor disciplinare ale elevilor propuse de consiliul clasei;”

6. La articolul 41, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Consilierul educativ, numit și coordonator pentru proiecte și programe educative școlare și extrașcolare, este cadru didactic titular, numit de către comandantul colegiului, în baza hotărârii consiliului de administrație, la propunerea consiliului profesoral.”

7. La articolul 45, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Consiliul clasei este constituit din totalitatea personalului didactic/instructorilor militari care predă/predau la clasa respectivă, un părinte delegat al comitetului de părinți al clasei și reprezentantul elevilor clasei respective, desemnat prin vot secret de către aceștia.”

8. La articolul 46, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) identifică și propune consiliului profesoral aplicarea unor măsuri pentru sprijinirea elevilor cu un ritm lent de învățare sau cu probleme de comportament;”

9. La articolul 46, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) analizează presupusele abateri disciplinare săvârșite de elevi față de prevederile prezentelor instrucțiuni și ale regulamentului de organizare și funcționare a unității de învățământ și propune, după caz, directorului adjunct, consiliului profesoral sau comandantului sancțiunile disciplinare prevăzute pentru elevi în prezentele instrucțiuni;”

10. La articolul 48, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Profesorul diriginte, denumit în continuare *diriginte*, se desemnează de către comandant dintre cadrele didactice care predau la clasa respectivă, la propunerea directorului adjunct, în urma consultării consiliului profesoral, cu respectarea principiului continuității și a performanțelor educaționale, cu avizul consiliului de administrație.”

11. Articolul 53 se abrogă.

12. După articolul 75 se introduce un nou articol, articolul 75¹, cu următorul cuprins:

„Art. 75¹. — Evaluarea rezultatelor învățării și încheierea situației școlare a elevilor se realizează conform reglementărilor naționale din domeniu și prezentelor instrucțiuni.”

13. Articolele 76—78 se abrogă.

14. La articolul 79, alineatele (1), (2) și (4)—(6) se abrogă.

15. Articolul 80 se abrogă.

16. La articolul 81, alineatul (1) se abrogă.

17. La articolul 82, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Elevii declarați «necorespunzător pentru profilul militar» se transferă într-o unitate de învățământ din rețeaua Ministerului Educației Naționale sau se retrag. În caz contrar sunt exmatriculați din colegiu.”

18. La articolul 87, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Examenele de diferență se susțin la disciplinele din trunchiul comun și curriculumul diferențiat al specializării/profilului care nu au fost studiate de candidați sau pentru care programele parcurse diferă de cele ale colegiilor naționale militare în procent de cel puțin 25%.”

19. La articolul 96, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 96. — (1) Elevii corigenți sau amânați care nu se pot prezenta la examene din motive temeinice, susținute cu documente justificative, în cel mult 7 zile lucrătoare de la data examenului, sunt examinați la o dată ulterioară, stabilită de comandant, dar nu mai târziu de începutul noului an școlar.”

20. La articolul 97, alineatele (1) și (7) se abrogă.

21. Articolul 98 se abrogă.

22. La articolul 99, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pot dobândi calitatea de elev în învățământul liceal militar, fără examen, cu respectarea condițiilor legale, pe baza rezultatelor la învățătură obținute în instituțiile civile de învățământ, a testelor de aptitudini și a normelor aprobate prin ordin al ministrului apărării naționale, copiii personalului armatei, așa cum este definit la art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, care a decedat sau a fost încadrat în gradul I, II sau III de invaliditate, ca urmare a participării la acțiuni militare, astfel:

a) prin înmatriculare în clasa a IX-a, la începutul anului școlar, în baza dosarului de candidat — dacă sunt absolvenți ai clasei a VIII-a și îndeplinesc criteriile de admitere în învățământul liceal stabilite de Ministerul Educației Naționale;

b) prin transfer, cu respectarea reglementărilor privind transferurile elevilor, prevăzute la art. 136—139 — dacă sunt înmatriculați într-un liceu din rețeaua Ministerului Educației Naționale.”

23. După articolul 99 se introduce un nou articol, articolul 99¹, cu următorul cuprins:

„Art. 99¹. — (1) Elevii din colegiile naționale militare retrași la cerere din motive neimputabile lor pe parcursul clasei a IX-a se pot reînmatricula în același colegiu, la cerere, în maximum 30 de zile calendaristice de la înregistrarea cererii de retragere, redobândind astfel calitatea de elev al colegiului național militar.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică elevilor care se retrag la cerere, în clasa a IX-a, în primele 30 de zile calendaristice de la începutul cursurilor și celor care se transferă/retrag din motive medicale.”

24. La articolul 106, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Colegiile naționale militare pot sprijini elevii aflați în situații speciale de natură familială sau medicală să își păstreze calitatea de elev în învățământul liceal militar până la finalizarea ciclului de învățământ, cu aprobarea eșalonului superior.”

25. La articolul 106, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (5¹), (5²) și (5³), cu următorul cuprins:

„(5¹) Elevii declarați «inapt medical» în semestrul II din anul terminal își pot finaliza studiile și susține examenul de bacalaureat fără suportarea cheltuielilor de întreținere.

(5²) Elevii menționați la alin. (5¹) sunt obligați să respecte întocmai prevederile Regulamentului de organizare și funcționare propriu și ale Angajamentului.

(5³) Frecventarea cursurilor de către elevii menționați la alin. (5¹) se reglementează prin Regulamentul de organizare și funcționare propriu.”

26. La articolul 106, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Elevele pentru care starea de graviditate este dovedită medical pot amâna, la cerere, încheierea situației școlare pentru o perioadă de cel mult 24 de luni. În situația în care perioada de amânare depășește un semestru, reluarea activității școlare se realizează cu repetarea integrală a anului amânat.”

27. La articolul 107, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Elevii colegiilor naționale militare au dreptul la învoiri și permisi. Părăsirea garnizoanei se solicită de către

familia/tutorele/reprezentantul legal al elevului, se analizează și se aprobă potrivit regulamentului de ordine interioară.”

28. La articolul 109, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comandantul desemnează, prin ordin de zi pe unitate, o comisie pentru soluționarea contestației, constituită din profesori de specialitate care nu predau la clasa respectivă.”

29. La articolul 110, alineatul (5) se abrogă.

30. Articolul 111 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 111. — Elevii colegiilor naționale militare au dreptul să participe la activitățile școlare și extrașcolare organizate de unitățile de învățământ proprii/partenere, precum și la cele organizate în palatele și cluburile elevilor, bazele sportive, de agrement, taberele și unitățile conexe inspectoratelor școlare sau în cluburile și asociațiile sportive, cu respectarea prevederilor regulamentelor de funcționare a acestora și a normelor specifice Ministerului Apărării Naționale.”

31. La articolul 114, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Elevii pot beneficia de bursă și pe baza unui contract încheiat cu operatori economici ori cu alte persoane juridice sau fizice, conform legii.”

32. La articolul 117, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să introducă în incinta unității de învățământ, să dețină, să consume, să comercializeze droguri, substanțe etnobotanice sau substanțe halucinogene ori să participe la jocuri de noroc, atât în incinta unității de învățământ, cât și în afara acesteia;”

33. La articolul 117, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) să introducă în incinta unității de învățământ, să dețină, să consume sau să comercializeze băuturi alcoolice sau tutun atât în incinta unității de învățământ, cât și în afara acesteia;”

34. La articolul 117, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) să se prezinte la colegiu sub influența băuturilor alcoolice, drogurilor sau a substanțelor cu efect halucinogen;”

35. La articolul 117, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) să utilizeze telefoanele mobile sau alte mijloace de comunicații și informatică pentru a înregistra, a filma sau a fotografia cadrele didactice, cadrele militare, personalul civil, fără acordul acestora în timpul activităților care se desfășoară în interiorul colegiului sau al altor activități ordonate;”

36. La articolul 117, după litera j) se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) să genereze și să încurajeze acte de violență fizică sau verbală.”

37. La articolul 123, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 123. — (1) Elevii care săvârșesc fapte prin care se încalcă dispozițiile legale în vigoare și regulamentul de organizare și funcționare al colegiului național militar sunt sancționați în funcție de gravitatea acestora.”

38. La articolul 123, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Sancțiunile se aplică gradual. În cazul abaterilor grave, consiliul clasei poate să propună aplicarea directă a unei sancțiuni corespunzătoare, chiar dacă nu au fost aplicate anterior sancțiunile mai puțin severe.

(1²) Toate sancțiunile aplicate se comunică individual, în scris, atât elevilor, cât și părinților, tutorilor sau susținătorilor legali.”

39. La articolul 123, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sancțiunile care se pot aplica elevilor sunt următoarele:

- a) observație individuală;
- b) interdicție temporară de a ieși în învoire;
- c) muștrare scrisă;
- d) retrogradare din gradul onorific;

e) retragerea temporară sau definitivă a bursei de merit, bursei de performanță;

f) mutarea disciplinară la o clasă paralelă din același colegiu național militar;

g) preaviz de exmatriculare din colegiul național militar;

h) exmatricularea din colegiul național militar.”

40. La articolul 123, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Sancțiunea prevăzută la alin. (2) lit. h) se aplică cu obligativitatea elevului de transfer la un liceu din rețeaua Ministerului Educației Naționale.”

41. La articolul 123, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin *abatere gravă*, în sensul prezentelor instrucțiuni, se înțelege abaterea care are ca efect producerea unor disfuncții majore în activitățile, ordinea și disciplina interioară din colegiu, afectarea în mod esențial a imaginii acestuia ori a integrității fizice, demnității sau personalității celorlalți elevi, ale personalului colegiului sau ale persoanelor care prestează servicii pentru colegiu.”

42. La articolul 123, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Încadrarea unei fapte în categoria abaterilor grave se realizează de către consiliul profesoral la propunerea consiliului clasei.”

43. Articolul 125 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 125. — Interdicția temporară de a ieși în învoire se aplică de comandantul colegiului/înlocuitorul legal, la propunerea dirigintei clasei, comandantului de subunitate și nu atrage alte măsuri disciplinare.”

44. La articolul 126, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 126. — (1) Retrogradarea din gradul onorific se aplică prin hotărâre a comandantului, la propunerea consiliului profesoral, în baza raportului consiliului clasei.”

45. După articolul 126 se introduc două noi articole, articolele 126¹ și 126², cu următorul cuprins:

„Art. 126¹. — (1) Retragerea temporară sau definitivă a bursei de merit/bursei de performanță se aplică prin hotărâre a consiliului de administrație, la propunerea consiliului profesoral sau consiliului clasei.

(2) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) se consemnează în registrul de procese-verbale ale ședințelor consiliului profesoral și în ordinul de zi pe unitate și nu atrage alte măsuri disciplinare.

(3) Pentru sancțiunea prevăzută la alin. (1) se întocmește o înștiințare scrisă de către diriginte, se semnează de comandant, se înregistrează la compartimentul documente clasificate și se înmânează părinților/reprezentanților legali, personal, sub semnătură, sau se transmite prin poștă, cu confirmare de primire, apoi se consemnează în catalogul clasei, precizându-se numărul de înregistrare al documentului.

Art. 126². — (1) Mutarea disciplinară la o clasă paralelă din același colegiu național militar se aplică prin hotărâre a consiliului profesoral, la propunerea consiliului clasei.

(2) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) se consemnează în registrul de procese-verbale ale ședințelor consiliului profesoral și în ordinul de zi pe unitate și nu atrage alte măsuri disciplinare.

(3) Pentru sancțiunea prevăzută la alin. (1) se întocmește o înștiințare scrisă de către diriginte, se semnează de comandant, se înregistrează la compartimentul documente clasificate și se înmânează părinților/reprezentanților legali, personal, sub semnătură, sau se transmite prin poștă, cu confirmare de primire, apoi se consemnează în catalogul clasei, precizându-se numărul de înregistrare al documentului.”

46. La articolul 127, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) se aplică prin hotărâre a consiliului profesoral, la propunerea consiliului clasei și se consemnează în registrul de procese-verbale ale ședințelor consiliului profesoral.”

47. La articolul 128, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 128. — (1) Preavizul de exmatriculare din colegiu se aplică pentru acumularea a 20 de absențe nemotivate la diferite discipline de studiu sau a cel puțin 15% din totalul anual al orelor la o singură disciplină ori pentru săvârșirea unei abateri grave.”

48. La articolul 128, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Preavizul de exmatriculare din colegiu se întocmește în scris de diriginte sau de comandantul companiei, se semnează de comandant și se înmânează părinților/reprezentanților legali sau elevului major, sub semnătură, cu menționarea faptelor care au determinat sancțiunea și cu atenționarea că la prima abatere urmează exmatricularea.”

49. La articolul 128, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) se aplică prin hotărâre a consiliului profesoral, la propunerea consiliului clasei și se consemnează în registrul de procese-verbale ale ședințelor consiliului profesoral, în catalogul clasei și în registrul de evidență a elevilor.”

50. Articolul 129 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 129. — (1) Exmatricularea unui elev din colegiul național militar constă în scoaterea acestuia din evidențele colegiului, cu obligativitatea transferului într-o unitate de învățământ din rețeaua Ministerului Educației Naționale.

(2) Exmatricularea din colegiul național militar se aplică în următoarele cazuri:

a) elevilor care acumulează 40 de absențe nemotivate din totalul orelor de studiu sau cel puțin 30% din numărul anual de ore la o singură disciplină;

b) elevilor care săvârșesc o abatere gravă, definită conform art. 123 alin. (3).”

51. La articolul 130, alineatele (1) și (3) se abrogă.

52. La articolul 130, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Exmatricularea unui elev din colegiul național militar se aplică prin hotărâre a consiliului profesoral, la propunerea consiliului clasei.”

53. La articolul 130, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Exmatricularea din colegiu este însoțită de scăderea notei la purtare sub 8,00, aprobată de consiliul profesoral.”

54. Articolul 131 se abrogă.

55. La articolul 136, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În situația prevăzută la art. 135 lit. d), transferurile se aprobă astfel:

a) de către șeful Direcției generale management resurse umane, cu avizul Direcției calitate vieții personalului, în limitele cifrei totale de școlarizare aprobate pentru învățământul liceal militar, corespunzătoare anului respectiv de studiu, iar dacă aceasta se depășește, de către ministrul apărării naționale, cu aprobarea prealabilă a consiliului de administrație și a Ministerului Educației Naționale, pentru copiii personalului armatei, definit la art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, decedat ca urmare a participării la acțiuni militare sau încadrat în gradul I, II sau III de invaliditate, cu respectarea condițiilor legale;

b) de către consiliul de administrație al colegiului unde se efectuează transferul, cu informarea, pe cale ierarhică, a Direcției generale management resurse umane și cu avizul unității de învățământ de unde se efectuează transferul, pentru completarea locurilor rămase libere la clasa a IX-a prin neprezentarea, retragerea sau exmatricularea candidaților declarați «admis», cu candidații neadmiși în sesiunea din anul respectiv, în ordinea strict descrescătoare a mediilor de admitere;

c) de către consiliul de administrație al colegiului unde se efectuează transferul, cu avizul consiliului de administrație al

unității de învățământ de unde se transferă elevul și cu informarea, pe cale ierarhică, a Direcției generale management resurse umane, pentru transferul la cerere până la începerea clasei a XI-a.”

56. La articolul 136, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) În cazul transferului prevăzut la alin. (4) lit. c), acesta se poate realiza până la începerea clasei a XI-a, în limita cifrei totale de școlarizare aprobate pentru învățământul liceal militar, corespunzătoare anului respectiv de studiu, cu avizul Direcției generale management resurse umane.

(8) În cazul menționat la alin. (4) lit. c), transferul, indiferent de perioada în care are loc, se efectuează numai dacă solicitantii îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) sunt examinați medical și declarați «apt»;
- b) susțin și promovează probele de selecție și examenele de diferență, potrivit prevederilor art. 87 din prezentele instrucțiuni;
- c) au cel puțin media generală 9,00 și cel puțin media 8,00 la disciplinele «matematică», «informatică», «fizică» și «limba engleză»;
- d) nu au avut media scăzută la purtare pe timpul frecventării liceului;
- e) nu au repetat niciunul din anii de studii liceale și nu sunt în situație de corigență.”

57. La articolul 137, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Transferul menționat la art. 136 alin. (4) lit. c) se poate efectua în următoarele perioade:

- a) în vacanța intersemestrială;
- b) în vacanța de vară.”

58. La articolul 138, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 138. — (1) Transferurile, cu excepția cazurilor speciale și a celor prevăzute la art. 136 alin. (4) lit. a) și b), se pot efectua numai în perioada intersemestrială sau a vacanței de vară.”

59. La articolul 138, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Solicitățile de transfer în colegiile naționale militare în cazul gemenilor se soluționează prin aplicarea prevederilor art. 136 alin. (7).”

60. La articolul 142, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 142. — (1) Calitatea de elev în învățământul liceal militar încetează în următoarele situații:

- a) la absolvirea studiilor în colegiul național militar;
- b) în cazul transferului într-o unitate de învățământ care nu aparține Ministerului Apărării Naționale;
- c) în cazul exmatriculării din colegiu;
- d) la cererea scrisă a elevului/părinților/reprezentanților legali, caz în care elevul se consideră retras;
- e) dacă nu se prezintă la ore, în clasa a IX-a, în termen de 5 zile de la începerea cursurilor, fără să justifice absențele;
- f) dacă este declarat «inapt medical», cu excepția situației prevăzute la art. 106 alin. (5¹);
- g) în cazul repetenției.

(2) În cazul în care calitatea de elev în învățământul liceal militar încetează în urma exmatriculării, repetenției, transferului sau

retragerii, din motive imputabile acestuia, părintele/reprezentantul legal are obligația, conform angajamentului prevăzut în anexa la prezentele instrucțiuni, să restituie cheltuielile de întreținere a elevului în colegiu.

.....
 (4) Elevii din clasa a XII-a aflați în situația prevăzută la alin. (1) lit. f), înainte de începerea semestrului al II-lea, pot continua studiile în învățământul liceal militar, dacă se angajează să suporte cheltuielile de întreținere aferente perioadei de școlarizare rămase până la absolvire.”

61. La articolul 142, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Elevii din clasa a XII-a aflați în situația prevăzută la alin. (1) lit. f), după începerea semestrului al II-lea, pot continua studiile în învățământul liceal militar, fără a suporta cheltuielile de întreținere aferente perioadei de școlarizare rămase până la absolvire.”

62. După articolul 158 se introduce un nou articol, articolul 158¹, cu următorul cuprins:

„Art. 158¹. — (1) Elevii care sunt solicitați de federațiile sportive de specialitate, cluburile/asociațiile/instituțiile civile pot primi aprobarea pentru participarea la acțiunile organizate de către acestea în baza unor protocoale încheiate între colegiu și instituțiile în cauză, din care să reiasă obligațiile ce revin fiecărei părți.

(2) Cererile elevilor pentru participarea la antrenamente, cantonamente de pregătire, concursuri, olimpiade, activități cultural-educative pe plan local, însoțite de solicitările federațiilor sportive naționale și ale cluburilor/asociațiilor/instituțiilor civile în acest sens, se aprobă de către comandantul colegiului unde sunt încadrați elevii.

(3) Cererile federațiilor sportive naționale și ale cluburilor/asociațiilor/instituțiilor civile, pentru participarea la antrenamente, cantonamente de pregătire, concursuri, olimpiade, activități cultural-educative pe plan național vor fi înaintate spre aprobare eșalonului superior numai după ce s-a primit avizul favorabil al comandantului colegiului unde sunt încadrați elevii. De asemenea, în cereri se specifică perioada de desfășurare a activității, locul de desfășurare, persoana care conduce activitatea și modalitățile de contactare.

(4) Participarea elevilor din colegiile naționale militare la antrenamente, cantonamente de pregătire, concursuri, olimpiade, activități cultural-educative pe plan internațional se face cu aprobarea șefului Statului Major al Apărării. Solicitățile cu cei în cauză, având și avizul comandantului unității unde sunt încadrați, se înaintază pe cale ierarhică Statului Major al Apărării, cu cel puțin 20 de zile înainte de participarea la activitate.”

63. În cuprinsul instrucțiunilor, denumirea „Direcția management resurse umane” se înlocuiește cu denumirea „Direcția generală management resurse umane”.

Art. II. — Prevederile art. 136 alin. (4) lit. c) din Instrucțiunile privind organizarea și funcționarea colegiilor naționale militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2014, se aplică începând cu anul școlar 2019—2020.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,

Gabriel-Beniamin Leș

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**privind aprobarea sistemelor de sancțiuni aplicabile cererilor de plată depuse începând cu anul 2019 pentru măsurile 10 „Agromediu și climă”, 11 „Agricultura ecologică” și 13 „Plăți pentru zone care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice” prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020**

În conformitate cu Referatul de aprobare nr. 2.885 din 4.02.2019 al Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (AFIR), în baza prevederilor:

— Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 (PNDR 2014—2020), aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C(2015)3.508 din 26 mai 2015, cu modificările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului CE nr. 1.698/2005 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea;

— art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2014 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, prin reorganizarea Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, aprobată prin Legea nr. 43/2015, cu modificările ulterioare;

— Legii nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 243/2006 privind stabilirea măsurilor finanțate din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, care vor fi implementate de către Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit și, respectiv, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015-2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, ministrului mediului, apelor și pădurilor și președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 352/636/54/2015 pentru aprobarea normelor privind ecocondiționalitatea în cadrul schemelor și măsurilor de sprijin pentru fermieri în România, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1 din Acordul de delegare pentru implementarea prin Sistemul Integrat de Administrare și Control (IACS) a măsurilor din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2014—2020 nr. P107/A69/2015, încheiat la data de 24.06.2015 între AFIR și APIA;

— art. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Pentru cererile de plată depuse de fermieri începând cu anul 2019, aferente măsurilor 10 „Agromediu și climă”, 11 „Agricultura ecologică” și 13 „Plăți pentru zone care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice” ale Programului Național de Dezvoltare Rurală

2014—2020, se aprobă sistemele de sancțiuni specifice după cum urmează:

a) sistemul de sancțiuni pentru măsura 10 „Agromediu și climă”, prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ordin;

b) sistemul de sancțiuni pentru măsura 11 „Agricultura ecologică”, prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul ordin;

c) sistemul de sancțiuni pentru măsura 13 „Plăți pentru zone care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice”, prevăzut în anexa nr. 3 la prezentul ordin.

Art. 2. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Pentru cererile de plată aferente măsurilor 10, 11 și 13 din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 și măsurii 214 din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013, depuse în anii 2017 și 2018, sunt aplicabile prevederile sistemelor de sancțiuni aprobate prin Ordinul

ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 68/2017 privind aprobarea sistemelor de sancțiuni pentru măsurile 10 „Agromediu și climă”, 11 „Agricultură ecologică” și 13 „Plăți pentru zone care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice” prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 și pentru măsura 214 „Plăți de agromediu” prevăzută în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 22 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

București, 20 februarie 2019.

Nr. 194.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

